

at stille Ændringsforslag til Lovforslagene i Landstinget, den Udvej havde jeg jo tilbage.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valvkreds (Vilhelm Rasmussen) fremdrop paa ny i Aar Spørgsmaalet om Udnyttelse af Jernbaneskraaningerne. Mellem Jernbaneskraaningerne og de Arealer, der ligger ved Siden af Baneanlægene uden at skraane, er der en meget stor Forskel med Hensyn til Brugbarhed. De sidste Arealer bliver, tror jeg at turde sige, i hele deres Udstrækning udnyttet, meget forskelligt, men i alt væsentligt til Haveanlæg, Haver, der dyrkes for en stor Del af Statsbanernes egne Tjenestemænd, som faar disse Arealer overladt til en ret billig Pris. Det er derimod meget begrænset, hvad der kan dyrkes paa de egentlige Skraaninger. For det første maa det ærede Medlem huske paa, at det er opgravede Skraaninger, paa hvilke der ikke eller næsten ikke findes Muldrag. Det, at de skraaner saa stærkt, bevirker, at det er vanskeligt at holde Fugtigheden paa dem, idet Fugtigheden simpelt hen løber af. Og — hvad der er det vanskeligste af det hele — disse Skraaninger maa ikke gerne betrædes eller i det hele taget behandles mere end højt nødvendigt. De skal helst vokse til med Græs og saa ligge saa roligt som overhovedet muligt. Derfor egner de sig f. Eks. ikke til Dyrkning af Kartoffler, det vil ikke gaa an at gøre Forsøg dermed. Heller ikke Hvidkløver, som det ærede Medlem har fremhævet, egner sig til Dyrkning paa disse Skraaninger, idet nemlig Hvidkløver — saaledes paastaas det overfor mig, men det er jo muligt, at det ærede Medlem ved det bedre — kvæles efter 2—3 Aars Forløb af selv voksende Græs og Ukrudt, saa at en Tilsaaning med Hvidkløver vil kræve, at man efter 2—3 Aars Forløb skulde pløje eller harve det hele op igen. Overhovedet er det Opfattelsen ved Statsbanerne, at disse Skraaninger ikke egner sig i synderlig Grad til Dyrkning af Kulturplanter. Der foretages visse Steder, hvor Skraaningerne er vandfyldte og gennemskaarne, en Tilplantning med Pil, hvorved man altsaa for det første sikrer Skraaningerne mod at skride ned og for det andet skaffer sig en Indtægt ved Salg af Pilevaand. Endelig har det ærede Medlem

spurgt mig, hvordan man behandler disse Skraaninger i Udlandet, om man dyrker Kartoffler f. Eks. eller Kløver og lignende. Det menes ikke, at man i Udlandet er stærkt fremme paa den Vej. Det er jo muligt, at man under Krigen har taget ogsaa disse Skraaninger til Hjælp, det skal jeg ikke kunne sige, men jeg tror, jeg tør udtale til det ærede Medlem, at vi her i Landet ikke er saa daarligt med paa dette bestemte Omraade. I Virkeligheden vil vist dette Forhold, naar det ærede Medlem undersøger det nærmere, vise sig ogsaa for ham at være ret tilfredsstillende.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) syntes, da han omtalte Brunkulslejerne i Jylland, at misbillige, at et Par af Statsbanernes Tjenestemænd og deriblandt Overingeniøren har bistaaet Brændselsnævnet ved Tilrettelægningen af Forholdene. Jeg maa oplyse det ærede Medlem om, at det er sket efter Regeringens Anmodning, der er ikke her Tale om en privat Plads, som disse Herrer har søgt og faaet. Hjælpen er sket efter Anmodning, og fordi praktiske Grunde talte derfor. Det drejer sig om at tilvejebringe Sporforbindelser og om at føre en dyb Rørledning ind under Banelegemet, og endelig foregaar denne Brunkulsudvinding efter en omtrent lignende Fremgangsmaade, som Statsbanerne benytter ved deres Jordarbejder. Og naar man nu altsaa har anset det for nødvendigt, at disse Mennesker bistod Brændselsnævnet, hvilket dog vil sige Staten, det offentlige, ved Udnyttelsen af Brunkulslejerne, kan det ikke nytte at spørge, om de har Tid til det. Det maa de jo have. De maa have Tid til at gøre det, man i saa Henseende paalægger dem, og som Statshensyn kræver, men jeg tror at turde forsikre det ærede Medlem, at den Virksomhed, de der har udøvet, ikke i saa stor Udstrækning har lagt Beslag paa dem, at de ikke har kunnet passe deres daglige Gerning. Selvfølgelig har de Medhjælp i denne daglige Gerning, som under saadanne Forhold maa anstrenge sig yderligere.

Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) har gjort op, at Statsbanernes Udgiftsside, Budgettet altsaa, er steget med 4 Mill. Kr., og mener, at den meste Stigning hidrører fra Lønningskontoen.